18/12/2022

Ηχηρή καταδίκη της βίας από την Εκκλησία της Κρήτης

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Κρήτης

Στους Ιερούς Ναούς της Εκκλησίας της Κρήτης αναγνώσθηκε σήμερα, 18 Δεκεμβρίου 2022, κατά τη Θεία Λειτουργία της Κυριακής προ της Χριστού Γεννήσεως, η Εγκύκλιος που είχε προαναγγείλει η Ιερά Επαρχιακή Σύνοδος μετά το πέρας των εργασιών της την Τετάρτη 7 Δεκεμβρίου 2022.

Όπως είχε γίνει γνωστό μέσω του σχετικού ανακοινωθέντος, η **Ιερά Επαρχιακή Σύνοδος** *«με αφορμή τις σύγχρονες εκφράσεις παραβατικής συμπεριφοράς και περιστατικά που ευτελίζουν το ανθρώπινο πρόσωπο, αποφάσισε την αποστολή σχετικής Συνοδικής Εγκυκλίου»*.

Στην Εγκύκλιο της και με αφορμή την επερχόμενη εορτή των **Χριστουγέννων**, η **Ιερά Επαρχιακή Σύνοδος** στέλνει ηχηρό μήνυμα κατά της βίας υπογραμμίζοντας ότι *«καταδικάζει και στηλιτεύει όλα αυτά τα φαινόμενα που είναι αποτελέσματα του μίσους, της κακότητας και της αμαρτίας»*.

Παράλληλα, κάνει λόγο για την κρίση που διέρχεται στον κόσμο, καθώς και για τα

αμέτρητα περιστατικά βίας που αντιμετωπίζει η κοινωνία τα τελευταία χρόνια.

Επίσης, σε άλλο σημείο γίνεται αναφορά στα φαινόμενα της οπλοκατοχής και της βεντέτας τα οποία είναι ιδιαίτερα διαδεδομένα στο νησί της **Κρήτης**, γεγονός που συμβάλλει στην αύξηση της εγκληματικότητας και των δολοφονιών.

Καταλήγοντας, η **Ιερά Επαρχιακή Σύνοδος** επισημαίνει:

«Τά Χριστούγεννα ἔρχονται γιά νά ἀναζοωγονήσουν τήν ὕπαρξή μας. *«Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός καί ἐδόθη ἡμῖν καί καλεῖται τό ὄνομα Αὐτοῦ Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος»*[4]. Αὐτός ὁ Ἄγγελος τῆς ἀνεξιχνίαστης ἀγάπης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ κομίζει τή σωτηρία στό ἀνθρώπινο γένος καί μᾶς καλεῖ νά ὑπερβοῦμε τήν ἐγωιστική καί ὑλιστική βιοτή μας. Νά ἀγκαλιάσουμε ἑαυτούς καί ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ καί νά ὁμολογήσουμε, ἐν ὁμονοίᾳ, διότι *«Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί»*[5].

Ἄς παρακαλέσουμε τόν Χριστό νά μᾶς λυτρώσει ἀπό τά ἀδιέξοδα τῶν κρίσεων, νά μᾶς χαρίσει μέσα στήν ἔσχατη πνευματική πτωχεία καί ξηρότητα τῆς ἐποχῆς τόν πλοῦτο τῆς Πίστης πού σκορπίζει εἰρήνη στόν κόσμο τῆς βίας, ἐλπίδα στούς ἀπελπισμένους, ἀπαντοχή στούς ἀδυνάτους, *«ἔλαιον καί οἶνον»* στίς τραυματισμένες ὑπάρξεις, γαλήνη καί μετάνοια στίς πορωμένες ἀπό τό μίσος ψυχές καί πού μᾶς εἰσάγει ὅλους στή λυτρωτική βιούμενη πραγματικότητα τοῦ μυστηρίου τῆς Σάρκωσης τοῦ Θεοῦ.»

Αναλυτικά, η Εγκύκλιος της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας της Κρήτης:

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 1062 Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 2022

Πρός

Τούς Αἰδεσιμωτάτους Κληρικούς, τούς Ὁσιωτάτους Μοναχούς

καί τόν εὐσεβῆ Λαό τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης

Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Ἐγγίζοντες τή Μητρόπολη τῶν ἑορτῶν τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, τή Σάρκωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, πού ἀποτελεῖ τό μεγαλύτερο γεγονός στήν ἱστορία αὐτοῦ τοῦ κόσμου καί τήν πιό χαρμόσυνη ἀγγελία πού εὐαγγελίστηκαν οἱ οὐρανοί στή γῆ, προσκυνοῦμε προεορτίως τό Μυστήριο τῆς Θείας φιλανθρωπίας, τό ἀπερινόητο θαῦμα πού ἀποτελεῖ τό πλήρωμα τῆς Ἀποκαλύψεως, τό προφητικῶς ἐπ᾽ ἀκριβῶς πληρούμενο καί ἱστορικῶς λαμπρῶς ἐπιβεβαιούμενο.

Ὁ Χριστός ἀνατέλλει ἐκ Παρθένου, ὡς *«Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης»*, εἶναι *«τό Φῶς τό τῆς γνώσεως»*, *«Φῶς ἐκ Φωτός, τοῦ Πατρός τό ἀπαύγασμα»*. Ἡ πενιχρή φάτνη ὅπου θά ἀνακλιθεῖ ὁ προϋπάρχων Θεός μας καί τά θεοφόρα σπάργανα πού θά τυλίξουν τήν προσδοκία τῶν Ἐθνῶν, φανερώνουν τήν ἄκρα συγκατάβαση καί ταπείνωση τοῦ Θεοῦ.

Τό παρόν Μυστήριον ἐκδιηγούμενοι ὁμολογοῦμε τό βάθος τοῦ πλούτου, τῆς σοφίας καί τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, τόν Ὁποῖο εὐγνωμονοῦμε γιατί μᾶς ἔσωσε ἀπό τό σκότος τῆς ἀσέβειας καί μᾶς *«ἐπέγραψεν ὀνόματι θεότητος»*[1] στήν κοινωνία τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Ἡ εἰρήνη, ἡ ὁμόνοια, ἡ καταλλαγή, ἡ ἀγάπη καί ἡ ἑνότητα πού ἐξαγγέλλει ὁ Νηπιάσας Χριστός, μᾶς καλοῦν σέ θεογνωσία μέσα στήν κρίση πού διέρχεται αὐτός ὁ κόσμος, ὁ ὁποῖος συνταράσσεται ἀπό τή φοβία, τήν ἀνασφάλεια καί τόν ἀτομισμό πού δημιουργοῦν ρωγμές στήν ψυχή μας μετατρέποντάς μας σέ ἀνθρώπους γεμάτους ἀπό ἀδιέξοδα, χωρίς ἐλπίδα, χωρίς ἁγιασμό, χωρίς ἀγάπη.

Αὐτή τή θεογνωσία συσκοτίζουν τά ἀμέτρητα περιστατικά βίας, πού ἀντιμετωπίζει ἡ κοινωνία μας τά τελευταῖα χρόνια. Θύματα τῆς βίας αὐτῆς εἶναι συνάνθρωποί μας κάθε ἡλικίας καί φύλου, κυρίως δέ μικρά παιδιά.

Μᾶς συνέχει μεγάλη θλίψη ὅταν ἡ ἐπιβολή τῆς θέλησης τοῦ ἰσχυρότερου πρός τόν ἀσθενέστερο μέ τή χρήση σωματικῆς, πνευματικῆς, ψυχικῆς, οἰκονομικῆς ἤ κοινωνικῆς βίας ἀσκεῖ ἐξαναγκασμό, ἰσοπεδώνει τήν προσωπικότητα, παραβιάζει τούς νόμους πού διέπουν τήν κοινωνία καί προσβάλλει τόν ἴδιο τόν Θεό, τοῦ Ὁποίου εἰκόνα εἶναι κάθε ἄνθρωπος.

Ἐπιπρόσθετα, ἡ βία εἶναι μορφή δουλείας, γιατί καταργεῖ τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, παραβιάζει τά δικαιώματά του, ἀμαυρώνει τήν ἀξιοπρέπεια καί τήν τιμή του. Τό τελειότερο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ ἀντιμετωπίζεται ἀπό τή θέληση καί τή δύναμη τῶν ἰσχυρῶν ἤ καί ἀνίσχυρων ὡς ἀτομική τους ἰδιοκτησία.

Αὐτή ἡ νοοτροπία ἐνισχύεται ἀκόμη περισσότερο ἐξ αἰτίας τῆς ὁπλοκατοχῆς, ἡ ὁποία, δυστυχῶς, στό νησί μας εἶναι διαδεδομένη καί συχνάκις παράνομη, γεγονός πού συμβάλλει στήν αὔξηση τῆς ἐγκληματικότητας καί τῶν δολοφονιῶν. Εἶναι ἀμέτρητες οἱ τραγωδίες λόγῳ τοῦ φαινομένου «τῆς βεντέτας», ἡ ὁποία ἔχει ξεκληρίσει ὁλόκληρες οἰκογένειες, τίς περισσότερες φορές χωρίς σημαντική ἀφορμή.

Αὐτός ὁ θλιβερός ἄγραφος νόμος, ὁ ἐκδικητικός φόνος πού κατευνάζει τό αἴσθημα δικαίου τῆς ἀνταπόδοσης εἶναι ἀπορριπτέος ἀπό τόν Χριστό, ἀφοῦ μέ τή διδασκαλία Του καταδικάζει τή βία, καί τήν ἴση ἀνταπόδοση τοῦ κακοῦ. Ἐνθυμηθεῖτε τό περιστατικό κατά τή σύλληψη τοῦ Χριστοῦ, ὅπου ὁ ἀπόστολος Πέτρος σηκώνει τό μαχαίρι τῆς ἐκδικήσεως καί ἀποκόπτει τό ὠτίον τοῦ δούλου τῆς παράνομης κουστωδίας. Ὁ Χριστός προτρέπει τόν μαθητή Του νά ἐπιστρέψει τό μαχαίρι στή θήκη του, γιατί *«μάχαιραν ἔδωκας, μάχαιρα θά λάβῃς»*[2].

Ἡ Ἐκκλησία καταδικάζει καί στηλιτεύει ὅλα αὐτά τά φαινόμενα πού εἶναι ἀποτελέσματα τοῦ μίσους, τῆς κακότητας καί τῆς ἁμαρτίας. Τό μίσος ἐκφράζει τήν ἐπιθετική διάθεση τῆς ψυχῆς, εἶναι ἀπόρροια τῆς ἐμπάθειας, τῆς σκληρότητας καί τῆς συσκότισης τῆς καρδιᾶς λόγῳ τῶν ποικίλων παθῶν, κυρίως ὅμως τοῦ ἐωσφορικοῦ ἐγωισμοῦ. Περάσαμε ἀπό τόν ἐγωισμό στήν ἀρρώστια τοῦ ναρκισσισμοῦ. Ὁ ἐγωιστής ἄνθρωπος ἐξουθενώνει τόν συνάνθρωπό του, τόν ταπεινώνει, τόν θεωρεῖ κατώτερό του. Ἱκανοποιεῖ τό μίσος του καταφεύγοντας, πολλές φορές, σέ κτηνώδεις καί βίαιες συμπεριφορές.

Μέσα σ᾽ αὐτή τή δίνη τοῦ κόσμου τῆς ὠμότητας, καλούμαστε νά ἀντλήσουμε ἐλπίδα ἀπό τόν Ἀρχηγό τῆς ζωῆς. Νά μήν αὐτοκτονήσουμε οὔτε πνευματικά, οὔτε σωματικά. Γιατί ἡ αὐτοκτονία εἶναι ἔγκλημα ἐναντίον τῆς ἱερότητας τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, κλονισμός καί ἀπώλεια Πίστεως πρός τόν Θεό. Κανείς ἀπό ἐμᾶς δέν ζεῖ γιά τόν ἑαυτό του καί κανείς δέν πεθαίνει γιά τόν ἑαυτό του. *«Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνῄσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνῄσκομεν. Ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνῄσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν»*[3]. Εἴτε λοιπόν ζοῦμε, εἴτε πεθαίνουμε, ἀνήκουμε στόν Χριστό.

Μόνο ὁ Χριστός ἔχει τήν ἀπόλυτη κυριότητα πάνω στή ζωή μας, ἀφοῦ Αὐτός μᾶς

ἐξαγόρασε ἀπό τήν κατάρα τοῦ νόμου, μέ τό μεγάλο τίμημα τῆς ἴδιας Του τῆς ζωῆς. Θεωρεῖται ἀσυγχώρητος ἐκεῖνος πού οἰκειοθελῶς καταστρέφει τή ζωή του ἐπειδή τήν κρίνει ἀφόρητη, οἰκειοποιούμενος μέ αὐτόν τόν τρόπο τά δικαιώματα τοῦ Θεοῦ, τά ὁποῖα παραβιάζει κατάφωρα ἀσεβώντας πρός Αὐτόν. Οὔτε ἀκόμη καί αὐτή ἡ εὐθανασία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἔμμεση αὐτοκτονία, μπορεῖ νά γίνει ἀποδεκτή ἀπό τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ἀγαπητοί μας,

Τά Χριστούγεννα ἔρχονται γιά νά ἀναζωογονήσουν τήν ὕπαρξή μας. *«Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱός καί ἐδόθη ἡμῖν καί καλεῖται τό ὄνομα Αὐτοῦ Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος»*[4]. Αὐτός ὁ Ἄγγελος τῆς ἀνεξιχνίαστης ἀγάπης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ κομίζει τή σωτηρία στό ἀνθρώπινο γένος καί μᾶς καλεῖ νά ὑπερβοῦμε τήν ἐγωιστική καί ὑλιστική βιοτή μας. Νά ἀγκαλιάσουμε ἑαυτούς καί ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ καί νά ὁμολογήσουμε, ἐν ὁμονοίᾳ, διότι *«Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί»*[5].

Ἄς παρακαλέσουμε τόν Χριστό νά μᾶς λυτρώσει ἀπό τά ἀδιέξοδα τῶν κρίσεων, νά μᾶς χαρίσει μέσα στήν ἔσχατη πνευματική πτωχεία καί ξηρότητα τῆς ἐποχῆς τόν πλοῦτο τῆς Πίστης πού σκορπίζει εἰρήνη στόν κόσμο τῆς βίας, ἐλπίδα στούς ἀπελπισμένους, ἀπαντοχή στούς ἀδυνάτους, *«ἔλαιον καί οἶνον»* στίς τραυματισμένες ὑπάρξεις, γαλήνη καί μετάνοια στίς πορωμένες ἀπό τό μίσος ψυχές καί πού μᾶς εἰσάγει ὅλους στή λυτρωτική βιούμενη πραγματικότητα τοῦ μυστηρίου τῆς Σάρκωσης τοῦ Θεοῦ.

Καλά Χριστούγεννα!

Μέ πατρικές εὐχές καί ἐν Κυρίῳ ἀγάπη

† Ὁ Κρήτης Εὐγένιος, Πρόεδρος

† Ὁ Γορτύνης καί Ἀρκαδίας Μακάριος

† Ὁ Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου Πρόδρομος

† Ὁ Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου Δαμασκηνός

† Ὁ Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων Εἰρηναῖος

† Ὁ Ἱεραπύτνης καί Σητείας Κύριλλος

† Ὁ Πέτρας καί Χερρονήσου Γεράσιμος

† Ὁ Κισάμου καί Σελίνου Ἀμφιλόχιος

† Ὁ Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου Ἀνδρέας

Νά ἀναγνωσθεῖ στούς Ἱ. Ναούς κατά τήν Κυριακή (18-12-2022) πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

[1] Βλ. Δοξαστικόν Ἑσπερινοῦ τῶν Χριστουγέννων.

[2] Ματθ. ε΄, 3

[3] Ρωμ. ιδ΄, 8

[4] Ἡσ. θ΄, 5

[5] Α΄ Τιμόθ. γ΄, 16

(Φωτογραφία Αρχείου)